

Netín – 6. května 2000

Kostel Nanebevzetí Panny Marie

V roce 1714 řádila na Velkomeziříčsku velká morová epidemie. Pomřela většina města Velké Meziříčí. Tehdy Velkomeziříčtí ve svém farním kostele učinili slib, že pokud bude epidemie odvrácena, poputují každým rokem pěšky z Velkého Meziříčí do Netína k Panně Marii. Vůbec první procesí vyšlo 2. července 1714 na svátek Navštívení Panny Marie. Již během cesty byla prosba vyslyšena, neboť jen co procesí došlo ke „Třem křížům“ zemřel údajně poslední člověk. Od tohoto roku se putovalo pravidelně 2. července a později také 15. srpna, kdy slaví netínský kostel Nanebevzetí Panny Marie své patrocinium čili pouť.

Nucená přestávka nastala za protektorátu, ale je jisté, že věřící se pouti nevzdali a putovali jednotlivě, neorganizovaně. První

poválečná pouť byla ve středu 15. srpna 1945. Až do roku 1958 se potom putovalo organizovaně, ale tohoto roku šlo procesí naposledy. Za rok bylo putování zakázáno. Opět nastala situace jako v roce 1944, kdy věřící putovali soukromě. Po roce 1968 nastalo krátké oživení poutí. Ale v roce 1984 putovali údajně jen čtyři poutníci a v roce 1989 dokonce jen tři. Po roce 1989 nastalo oživení poutí, které trvá dodnes. Putuje se každou 1. sobotu v měsíci (1. sobota v měsíci je v katolické tradici zasvěcena Panně Marii) a na hlavní pouť v neděli nejbližší 15. srpnu. Do Netína kromě prostých lidí putují dodnes i oficiální představitelé moravské katolické církve. Např. 3. září 1994 vedl pouť první soboty olomoucký svätící biskup Josef Hrdlička, 3. října 1994 brněnský sídelní biskup Vojtěch Cikrle, 4. března 1995 generální vikář brněnské diecéze Jiří Mikulášek a 7. prosince 1996 dokonce prvosobotní pouť vedl tehdejší apoštolský nuncijs v Praze, Mons. Giovanni Coppa a 2. ledna 1999 moravský metropolita a arcibiskup olomoucký Jan Graubner.